

Cso Namdzsu

Született 1982-ben

FORDÍTOTTA NÉMETH NIKOLETTA

Cso Namdzsu

Született 1982-ben

ATHENAEUM

A fordítás alapjául szolgáló mű
조남주: 82년생 김지영
82년생 김지영(PALSIP YI NYEON SAENG KIM JIYEONG)
by 조남주 (Cho Nam-joo)

Copyright © Cho Nam-joo, 2016

All rights reserved.

Originally published in Korea by Minumsa Publishing Co., Ltd., Seoul

Cover illustration © Mariko Enomoto

This is created under the direction of Naoko Nakui

Hungarian translation © Németh Nikoletta, 2019

Hungarian translation edition is published by arrangement
with Cho Nam-joo c/o Minumsa Publishing Group,
in association with The Grayhawk Agency Ltd., through Graal Ltd.

Minden jog fenntartva.

Szaklektor: Nam Sunmi

This book is published with the support
of the Literature Translation Institute of Korea (LTI Korea)

A kötet megjelenését
a Koreai Irodalmi Fordítási Intézet támogatta

Kiadta az Athenaeum Kiadó,
az 1795-ben alapított Magyar Könyvkiadók
és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja.

1086 Budapest, Dankó u. 4–8.

Tel.: 1-235-5030

www.athenaeum.hu

www.facebook.com/athenaeumkiado

ISBN 978 963 293 876 9

Felelős kiadó: Szabó Tibor Benjámin

Felelős szerkesztő: Besze Barbara

Szerkesztette: Fodor Zsuzsanna

Műszaki vezető: Drótos Szilvia

Borítóterv: Mariko Enomoto és Naoko Nakui

Nyomdai előkészítés: Tóth Viktor

Készült a Szekszárdi Nyomda Kft.-ben, 2019-ben

Felelős vezető: Vadász Katalin igazgató

2015 ŐSZE

Kim Dzsijong 33 éves. Három éve megházasodott, tavaly született egy kislánya. A három évvel idősebb férjével, Csong Dehjonnal és kislányával, Csong Dzsivonnal együtt élnek egy külvárosi tömbház 158 négyzetméteres bérlakásában. Csong Dehjon egy IT-érdekeltségű közép vállalkozásnál dolgozik, Kim Dzsijong egy kis PR-ügynökségnél vállalt állást, de a szülés után abbahagyta a munkát. Csong Dehjon jóval éjjel után jár haza a munkából, és hétvégén is előfordul, hogy egész nap dolgozik. A férfi családja Puszánban lakik, Kim Dzsijong szülei pedig saját éttermet vezetnek, ezért nem tud neki senki segíteni a gyermeknevelésben. A kislány épphogy egyéves lett a múlt nyáron, amikor elkezdte az épületen belüli, első emeleti magánbölcsődében tölteni a délelőttiét.

Kim Dzsijong különös tüneteire először szeptember 8-án figyeltek fel. A férje azért emlékszik ennyire

pontosan a dátumra, mert aznap volt a hőmérséklet-esés első napja, amikor harmat lepi el a földet. Csong Dehjon épp pirítóst és tejet reggelizett, amikor a felesége váratlanul kinyitotta az ajtót, hogy kimenjen a teraszra. A nap vakítóan sütött, mégis az ajtón át borzongató hűvös levegő szállt az ebédlőasztalig. Kim Dzsijong megrázta a vállát, majd leült az asztalhoz.

– Azon gondolkoztam, milyen szokatlan hideg van, és lám, ma van a hőmérsékletesés első napja. Az aranyló rizsföldet ragyogó fehér harmat fedi.

Csong Dehjon elnevette magát, amikor meghallotta, hogy a felesége úgy beszél, mint egy öregasszony.

– Drágám, mi van veled? Teljesen úgy beszélsz, mint az anyád.

– Most már mindig vigyél magaddal kabátot, Csong fiam. A reggelek és az esték is olyan hűvösek.

A férfi még ekkor is azt hitte, hogy a felesége csak viccel. Az a rezzenés, ami az anyósa jobb szeme sarkában villan minden alkalommal, amikor szívességet kér, és ahogy Csong fiamnak szólította őt, a szavakat jól elnyújtva, annyira hasonlított rá. Az utóbbi időben, amikor a felesége kimerült a gyerekgondozástól, csak üres fejjel bámulta az eget, vagy zenehallgatás közben elkezdtek potyogni a könnyei. Kim Dzsijong

régen vidám nő volt, rengeteget nevetett, és kiválóan tudta utánozni a tévében fellépő humoristákat, amivel mindig megnevettette a férjét. Csong Dehjon nem tulajdonított nagy jelentőséget ennek az esetnek, megölelte a feleségét, majd elindult dolgozni.

Aznap este, amikor a férfi hazaért a munkából, látta, ahogy a nő és a kislánya együtt alszik. Mindketten szopták az ujjukat. Csong Dehjon aranyosnak találta a jelenetet, ugyanakkor el is borzadt tőle. Egy picit még nézte őket, majd megfogta felesége karját és kihúzta az ujját a szájából. Kim Dzsijong, mint egy kisbaba, picit kidugta a nyelvét, cuppogott, majd visszaaludt.

Néhány nap múlva a nő Csha Szüngjonnak képzelte magát, aki az iskolai klubtársa volt, és aki tavaly elhunyt. Csha Szüngjon és Csong Dehjon évfolyamtársak voltak, Kim Dzsijong három évvel fiatalabb tőlük. Egy egyetemre jártak, egy klubba, mégis Kim Dzsijong és Csong Dehjon az egyetemi éveik alatt egyszer sem találkozott. A férfi szerette volna a főiskola után folytatni a tanulmányait, de gondoskodnia kellett az otthonáról, így fel kellett adnia a továbbtanulásról szőtt álmát. Miután befejezte a harmadik tanévet, késve bevonult a katonaságba, majd miután leszerelt, egy évig szüneteltette a tanulmányait, ha-

zament Puszánba és diákmunkát vállalt. Ez idő alatt Dzsjongot felvették az egyetemre, majd elkezdett tevékenykedni a hegyászó klubban is.

Csha Szüngjon nagyon jól kijött a lány csoporttársaival. Kim Dzsjonggal a leginkább, ugyanis a hegyászás utálata összekötötte őket. Összebarátkoztak, és még akkor is gyakran összefutottak, amikor Csha Szüngjon már lediplomázott. Csong Dehjon és Kim Dzsjong először Szüngjon esküvőjén találkozott. Csha Szüngjon a második gyermeke szülése közben magzatvíz-embóliában halt meg. Kim Dzsjong mielőtt hallott volna Csha Szüngjon haláláról, már akkor is erős szülés utáni depresszióban szenvedett, a hír azonban olyan mértékben sokkolta, hogy már nem tudta rendesen élni a hétköznapi életét sem.

Letették aludni Dzsjivont, majd hosszú idő óta először a férj és feleség leülhetett egymással meginni egy-egy pohár sört. Egy doboz sör már majdnem teljesen kiürült, amikor Kim Dzsjong hirtelen megpaskolta a férje vállát.

– Dehjon. Mostanában a feleséged nehéz időközön megy keresztül. A teste a szülés óta gyögyul, de a lelke darabokban. Amilyen gyakran csak teheted, mondd el neki: „Nagyszerűen csinálod!” „Kitartóan küzdesz!” „Büszke vagyok rád!”

– Ez már megint miféle testen kívüli élmény? A fenébe, jól van. Jól csinálod, drágám. Kitartóan küzdötél, köszönöm! Szeretlek!

Csong Dehjon aranyosan és gyengéden meg akarta csípni a felesége pofiját, de ő komoly tekintettel ellökte a kezét.

– Úgy nézek ki, mint a húszéves Csha Szüngjon, aki a nyár közepén, remegő térdekkel szerelmet vallott neked?

Csong Dehjon hirtelen lefagyott. Húsz évvel ezelőtt történt. Nyár közepén, dél körül lehetett, a napfény rettentően égetett. Egy tenyérnyi iskolaudvar kellős közepén álltak. Nem emlékezett rá, hogy került oda, de véletlenül összetalálkozott Csha Szüngjonnal. A lány váratlanul bevallotta, hogy kedveli őt. Izzadt, remegtek az ajkai, dadogott, ahogy azt mondta, tetszel nekem. Ahogy Csong Dehjon kínos tekintettel nézett rá, azonnal tudta, hogy az érzés nem kölcsönös.

– Á, szóval te nem úgy érzel, mint én. Megértettem. Tégy úgy, mintha nem is mondtam volna semmit. Mintha a mai nap meg sem történt volna. Én úgy viselkedem majd, mint korábban – mondta, majd elvonnult a téren át.

Csha Szüngjon ezek után tényleg olyan nyugodtan viselkedett, mintha mi sem történt volna. Csong

Dehjon már kezdte úgy érezni, hogy biztos hőgutát kapott és délibábot látott aznap. Végül teljesen el is felejtette. Mindezt most a felesége hozta fel. Egy olyan dolgot, ami nem kevesebb mint húsz éve történt egy napsütéses délutánon, két ember között, akik egyáltalán tudhattak erről.

– Dzsijong...

A férfi torkán akadt a szó. Csong Dehjon még háromszor szólította feleségét.

– Na, jól van. Már mindenki tudja, hogy jó férj vagy. Ne szólongasd már tovább Dzsijongot. Te kölyök.

Te kölyök. Csha Szüngjon szavajárása volt ez mindig, amikor részeg volt. A férfi agya lezsibbadt, úgy érezte, hogy minden hajszála égnek áll. Nyugalmat erőltetett magára, és csak ismételte a feleségének, hogy ne szórakozzon már vele. Kim Dzsijong otthagyt az asztalon minden üres sörösdobozt, majd visszafeküdt a kislánya mellé fogmosás nélkül. A nő azonnal kiütötte magát. Dehjon kivett a hűtőből még egy sört, és egyszerre lehúzta. Vajon csak viccelt? Letitta magát? Vagy a tévé iránti megszállottsága hozta ezt elő belőle?

Másnap reggel, amikor Kim Dzsijong felébredt, erősen dörzsölte a homlokát, és úgy tűnt, semmire sem emlékszik a múlt éjszakából. A férje azzal nyug-

tatta magát, hogy a felesége csak részeg volt. Mégis többször megborzongott, miközben azon merengett, vajon létezik-e egyáltalán, hogy ilyen hatása legyen az alkoholnak. De az igazság az, hogy ő maga sem hitte el, hogy részegség miatt történt volna a tegnapi. Hiszen a felesége egy doboz sörnél nem ivott többet.

A furcsa, zavaró dolgok ezek után is előbukkantak. Üzeneteket írt, olyan aranyos emotikonokkal teletűzdelve, amit egyébként sosem használt. Csontlevest és *csabcsetésztát* főzött, amiket korábban soha nem készített, de még csak nem is szerette ezeket az ételeket. Csong Dehjon sokszor úgy érezte, egy ismeretlen nővel él együtt. A feleségével két éven át lángoló szerelmi kapcsolatuk volt, majd utána három évig együtt éltek. Olyan sokat beszélgettek, mint ahány esőcsepp lehull, és olyan gyengéden simogatták egymást, mint ahogyan a hópehely szállingózik. Majd a felesége megszülte a gyönyörű kislányukat, aki mindkettőjük tulajdonságait örökölte, de a mostani nő többé már nem volt ugyanaz, mint régen.

Közeledett az aratóünnep, a *Csuszok* napja. Ekkor történt a következő eset, amikor Csong Dehjon családjához ellátogattak. A férfi szabadságot vett ki péntekre, majd feleségével és kislányával együtt reggel hétkor el-

indultak a szülei házába, s közel öt óra alatt meg is érkeztek. Ott aztán elfogyasztottak egy ebédet a szülőkkel, majd Csong Dehjon ledőlt aludni, hogy kipihenje a hosszú vezetés fáradalmait. Korábban, amikor hosszabb útra mentek, mindig váltogatták egymást a vezetésben, de amióta a kislányuk megszületett, Dehjon teljesen átvállalta a feladatot. A kislányuk mindig idegesen nyöszörgött és sírt, ha hosszú időre egy fülledt, fojtogató autóba kényszerítették, és csak a felesége tudta elterelni a figyelmét azzal, hogy falatkákat adogatott neki, meg bohóckodott, hogy lenyugtassa őt.

Kim Dzsijong elvégezte az ebéd utáni mosogatást, megivott egy csésze kávé, egy pillanatra lepihent, majd elindult az anyósával a piacra beszerezni az ünnepi ebéd hozzávalóit. Este a két nő beáztatta a marha lábszárcsontot, bepácolta a marhabordát, előkészítette a zöldségeket. A feldarabolás után a zöldségek egy részét ízesítették, a többit a hűtőbe tették. A zöldségpalacsintához és az olajban sült ételekhez megmosták, majd elrendezték a zöldségeket, a halat és a tengeri herkentyűket, a vacsorához megfőzték az ételt, ettek és végül letakarították az asztalt.

Másnap Kim Dzsijong és az anyósa reggeltől estig zöldségpalacsintát és bundázott ételeket sütött, *kalbi* marhabordát forralt, töltött rizssüteményt készített

és mindeközben rizst is főzött. A családtagok beszélgettek, nevetgéltek, miközben jóízűen fogyasztották az épp csak elkészült ételeket. A vidám, társaságkedvelő Dzsivon aggályok nélkül ölelgette magához a nagyszüleit, miközben az ő édes kisbabájával bohózkodott, a nagyszülők pedig még inkább elhalmozták őt a szeretetükkel.

A következő nap elérkezett *Csuszok* napja. Csong Dehjon szöuli unokatestvére készítette elő az ünnepi rítust, Dehjon családja éppen ezért nyugodtan tölthette az ünnepeket. Mindenki későig aludt, a tegnap este elkészített ételekből kellemesen megreggelizett, majd rögtön az étkezés után megérkezett Csong Dehjon húga, Csong Szuhjon is a családjával. Két évvel volt fiatalabb a bátyjánál, egy évvel idősebb Kim Dzsijongnál. Puszánban élt a két fiával és férjével, akinek szülei egy városban laktak velük. Nagycsalád lévén minden ünnep sok stresszt hozott magával, az étel elkészítése és a vendégek szórakoztatása miatt. Amint Dehjon húga megérkezett a családi házhoz, azonnal lepihent, addig Kim Dzsijong és anyósa végig a konyhában tüsténkedett, tarógyökerlevest készítettek a hosszú ideje forralt marha lábszárlelből, rizst főztek, halat grilleztek és zöldséget ízesítettek, majd megterítették az asztalt.

Miután letakarították az asztalt, Csong Szuhjon elővette a színes kisruhát, a tütüt, a hajcsatot és a csipkeharisnyát, amit Dzsivonnak szánt. Az unokahúga hajába tűzte a hajcsatot, ráadta a harisnyát, és közben azon gondolkodott, mennyire örülne, ha kislánya született volna, mert a fiúkat nem tudja szépítgetni. Ez idő alatt Kim Dzsijong meghámozott pár almát és körtét, de mivel mindenki hasa tele volt már, szinte hozzá sem nyúltak. Amikor a félhold alakú rizssüteményt kihozta, csak Csong Szuhjon vett belőle egyet.

– Anyu, ezt itthon készítettétek?

– Igen, itthon.

– Jaj, mondtam, hogy ne kínlódjatok az étellel. Már akartam erről veled beszélni, hogy a csontlevest se főzzétek. A zöldségpalacsintából is vegyetek egy keveset, a rizssütit meg rizses házból vegyétek. Mi nek csináltok ennyi ételt, ha még csak nem is tartunk ünnepi szertartást? Anyu, te is idősebb vagy már, kifáradsz ebben, meg Dzsijong is.

Egy pillanatra édesanyja tekintetéről szomorúságot lehetett leolvasni.

– Miért lenne fáradtság a saját családom etetése? Olyan izgalmas minden ünnep, amikor a család együtt tölti az időt, ételt készítünk és eszünk – mondta, majd

váratlanul Kim Dzsjjong felé fordult. – Mondd, te rosszul érezted magad?

A nő ekkor kicsit elpirult, arckifejezése ellágyult, a szemében melegség fénylett. Csong Dehjonnak rossz előérzete támadt. De még mielőtt témát válthatott volna, vagy elvonhatta volna onnan a feleségét, a nő már válaszolt.

– Ugyan már, anyósom. Az igazság az, hogy a mi kis Dzsjjongunk ágynak esik a kimerültségtől minden ünnep után.

Egy másodpercre mindenki elfelejtett még levegőt venni is. Úgy érezték magukat, mintha egy hatalmas jéghideg gleccser tetején ülnének. Kim Dzsjjong egy hosszabb lélegzetvételnyi szünetet tartott, majd kifújta a levegőt, ami fehér ködként foszlott szerte.

– Dzsi... Dzshivonnak nem kellene pelenkát cserélni?

Dehjon megragadta feleségét és próbálta elhúzni onnan, de a nő kirántotta a kezét férje szorításából.

– Csong fiam. Te sem vagy különb. Minden alkalommal, amikor ünnep vagy hosszú hétvége van, mentek Puzánba anyádhoz. Hozzánk meg épphogy ideértek, már indultok is. Ez alkalommal kicsit korábban gyertek majd.

Dzsjjong jobb szeme újra megrándult. Csong Szuhjon kisfia, aki eddig a fotelben viccelődött az öccsével, leesett és könnyekben tört ki, de senki nem tudott megmozdulni és odamenni, hogy megnyugtassa. Ahogy a gyermek körülnézett, és látta a családtagok mehhökkent tekintetét, azonnal abbahagyta a sírást. Csong Dehjon apja ekkor kifakadt.

– Lányom. Mégis mi ez a képtelenség? Nem tisztelsz minket, idősöket? Egy évben csak néhányszor adatik meg nekem, hogy mindkét gyermekemet láthatom, és együtt lehet a család. Neked talán ennyire kellemetlen velünk tölteni az ünnepeket? Válaszolj!

– Apa, semmi ilyesmiről nincs szó! – Dehjon azonnal közbeszólt, de fogalma sem volt, hogy is tudná megmagyarázni mindezt. Ekkor Kim Dzsjjong eltolta és nyugodt hangon válaszolt.

– Nászuram, már ne is haragudjon, de kérdeznék valamit. Csak magának van családja? Nekem is van családom. Az én három gyermekemet nem látom az ünnepeken kívül. Manapság minden fiatal ilyen. Ha a maga lánya is hazamegy, az enyémnek hozzám kellene jönnie!

Csong Dehjon végül befogta Dzsjjong száját, és úgy húzta ki a szobából.

– A feleségem beteg, apa. Komolyan. Mostanában

elégge beteg a drágám. Később elmagyarázok mindent – mondta a férfi, majd minden ruhájukat hátrahagyva, beszálltak a kocsiba.

A férfi a kormányba temette az arcát, megsemmisülve. Míg ő magában gyötrődött, addig a felesége, mintha mi sem történt volna, énekelgetett a kislányának. A nagyszülők nem jöttek ki elbúcsúzni, a húga viszont összepakolta a bent maradt holmikat, és kivitte a bátyjának.

– Dzsijongnak igaza van, bátyó. Nagyon közömbösen viselkedtünk velük. Ha lehet, ne veszekedjete, ne legyél rá dühös. Feltétlenül mondd meg neki, hogy sajnáljuk és köszönünk mindent. Rendben?

– Indulunk. Kérlek, beszélj apával – mondta a férfi, és nem haragudott, inkább zsongott a feje, zavart volt és félt.

Először konzultált egy pszichiáterrel a felesége állapotáról és a lehetséges gyógymódokról. Dzsijong nem volt a betegsége tudatában, így először azt állapították meg, hogy nem alszik jól, és ezért jöttek elő ezek a gondjai. Dzsijong megköszönte a férjének, tudta, hogy valóban maga alatt van mostanában és gyengének érzi magát, de ez biztosan a gyermeknevelése miatti depresszió következménye lehet.